

IZ IŠKE VASI Aplavz novi uprizoritvi

V okviru Kulturnometniškega društva Iška vas deluje dramska skupina, ki je pred kratkim izvedla odlično uprizoritev Golijeve »Kulturne prireditve v Črni mlaki.«

V Iški vasi smo jo ponovili kar štirikrat, da so si jo lahko ogledali vsi vaščani.

V tej komediji nastopa 21 igralcev, vse pa je režiserka Vesna Arhar razporedila po dvorani, tako da se vsak prizor odvija v svojem okolju in gledalec ne dobi občutka, da je dvorana premajhna. Pri izvajanju dela nam je bil v veliko pomoč kot dramaturg s svojimi nasveti Bojan Štih.

Igralci smo občutili, da je s tem storjen velik korak v kulturnem življenju Iške vasi. Zadovoljni smo bili gledalci, igralci in tudi režiserka.

Sedaj so na vrsti gostovanja po drugih društvih. Do 25. aprila, ko sodelujemo z našim delom na zaključni reviji dramskih skupin občine Ljubljana Vič-Rudnik v Notranjih Goricah, predvidevamo gostovanja vsako soboto in nedeljo, saj so igralci, v večini mladinci, čedalje bolj zagnani in delavni.

Za KUD IŠKA VAS
ERHATIČ DARJA

BILI SO MED NAMI

Alfonz Tomat

Bilo je v soboto 29. marca v Notranjih Goricah. Pripravljali smo se na prvi del Koncerta odraslih pevskih zborov. Zbrani so bili skoraj vsi amaterski kulturniki naše občine, ko nas je nenadoma presunila žalostna vest. Na predvečer nas je nenadoma za vedno zapustil naš dolgoletni in zvesti amaterski sodelavec Tomat Alfonz-Fonzi.

Resnično nismo mogli verjeti. Pravzaprav človek vedno težko verjame, če izgubi nekoga iz svojih vrst, nekoga, ki je večji del svojega življenja daroval prav amaterski kulturi, skratka vse do zadnje minute svojega življenja.

Bil je tajnik KUD France Prešeren Trnovo. Veliko je stvari, za katere se imamo zahvaliti prav njemu. Saj je prav on prispeval h kvalitetnemu napredku baletne skupine, recitatorski dejavnosti in nenazadnje tudi gledališki.

Nikakor ne smemo mimo funkcij, katere je opravljal na Zvezi kulturnih organizacij. Bil je član nadzornega odbora, član komisije za kulturno akcijo ter član komisije za folkloro in balet.

Resnično bo težko zapolniti vrzel, ki je nastala v našem kulturnem življenju. Pogrešali ga bomo, svoje pa prinese tudi čas, tako upam, da mu bomo priznali prav vse, kar smo do sedaj mi ali njegovi sodelavci pozabili.

ZKO Ljubljana Vič-Rudnik

OB KONCERTIH PEVSKIH ZBOROV

In donela je pesem...

Za nami je še en koncert odraslih pevskih zborov. Dotaknimo se ga kar se da kritično, obenem pa je lahko povod za ta članek in pregled glasbene dejavnosti v naši občini.

29. marca smo torej v Notranjih Goricah držali pesti za prvi del, čez teden dni, 5. aprila 1980 pa za drugi del in obenem zaključno prireditev na Dobrovi.

V roke sem vzela letošnji in lanskoletni koncertni list. Razlike so velike, pomembne, marsikdaj celo bodejo v oči, saj manjka kar nekaj pevskih zborov. In kje so, kaj je z njimi?

Če se najprej dotaknemo zborov, ki imajo probleme z zborovodji, kateri bodisi zaradi bolezni, bodisi zaradi preobremenjenosti enostavno ne morejo voditi zbora. Vse to poskušamo razumeti. Na Zvezi kulturnih organizacij poskušamo reševati takšne probleme s pomočjo predsednika glasbene komisije naše občine, prof. Cvetkom Budko-

vičem, kar se da pa je dragocen naš dolgoletni sodelavec, prof. Radovan Gobec. Obračamo pa se tudi na Zvezo kulturnih organizacij Slovenije, oziroma na Odbor za glasbeno dejavnost. Torej možnosti za pomoč so ogromne, kakor tudi problemi rešljivi.

Opazimo pa še nekaj, kar je dosti bolj problematično. Tako smo to leto pogrešili moški zbor DPD Svoboda - Brdo, kakor tudi mešani in ženski zbor KUD Polhov Gradec. Le-ta je imel kvalitetno vodstvo, tov. Nadjo Založnik, podobno kot moški zbor Brda, saj jih je vodil prof. Franc Slabe. Vzrok za tovrstni razpad je sila enostaven. Pevci enostavno ne hodijo na vajo, dokler ne ostane le nekaj tistih entuziastov, ki so ponavadi tudi ustanovitelji zbora in zborovodja sam. Vsem tem pevcem primanjkuje le malce več kulture in človečnosti, ki do sedaj ni še nikomur škodovala.

Kljub vsemu pa moramo zabeležiti tudi nekaj novitet, ki smo se jih silno razveselili. Nikakor ne smemo mimo mladega zborovodja Bogdana Kosmača, ki je pogumno prevzel dobrovski pevski zbor in pripomogel k zopetnemu delovanju tega pevskega zbora.

Prav tako so nas presenetili Škofeljčani. Sicer njihov moški pevski zbor na reviji to leto ni sodeloval, čeprav pridno vadi, zato pa so bila tu dekleta, ki so se to leto prvič predstavila pod vodstvom Mirana Klavesa in nas prav prijetno presenetila.

In še zadnja noviteta, ob kateri se bomo zadržali malo dlje časa. To je mešani pevski zbor VII. gimnazije Vič. Vodi jih Grega Pavlič, ki je sicer fizik in matematik, zato pa velik ljubitelj zborovskega petja. Toliko o pevskih zborih, o njihovih težavah.

»Napredek je, in to velik. Ne smete jemati tega kot frazo, ki bi jo lahko uporabljali iz leta v leto. Napredek je resničen. Poglejmo samo moški pevski zbor z Iga, ki ga vodi Ileana de Fabrizio, pa pevci iz Iške vasi, pod vodstvom Antona Glavana, ki prav tako iz leta v leto raste. Ne pozabimo horjulčanov, ki so kljub dolgi bolezni zborovodkinje spravili skupaj ogromno dobre volje in se predstavili z zelo kvalitetnim nastopom. Pa gostitelji, notranjegoričani, katerim se pozna, da so imeli v tem letu kar nekaj nastopov. In nenazadnje še MKZ Brezovica, katerih ime nam že samo pove o izredni kvaliteti in napredku, ki je priznana tudi v širšem merilu in njihov zborovodja prof. Franc Slabe.«

To in še marsikaj sta ob strokovni oceni revije pripomnila prof. Radovan Gobec in prof. Cvetko Budkovič.

Poleg vsega naštetega smo veseli še nečesa. Skoraj vsak pevski zbor se je predstavil s pesmijo, ki je bila za ušesa poslušalcev ali skorajda nova, ali ena izmed tistih, ki jih redkokdaj slišimo.

Skratka, čestitajmo jim tudi mi, saj si to vsi po vrsti resnično zaslužijo.

MOJCA SUHADOLC

RK na Škofljici veliko obeta

Lanska akcija Nič nas ne sme presenetiti je pravzaprav če govorimo v prenesenem pomenu besed, presenetila krajevno organizacijo Rdečega križa Škofljica. Prav v času priprav na akcijo so namreč prizadeti aktivisti RK vključili med člane krajevne organizacije še 300 ljudi, tako da jih je bilo ob koncu leta 1979 enkrat več kot leto poprej.

Seveda je to številčno povečanje članstva spodbudilo nadaljnje delo in akcije. Spomladanski očiščevalni akciji kraja, ki so jo, na pobudo krajevne organizacije RK, opravili šolarji, zbiranju oblačil in papirja, se je v jesenskih mesecih pridružila še druga letna krvodajalska akcija. Čeprav se številni prebivalci Škofljice udeležujejo krvodajalskih akcij prek svojih delovnih organizacij, se jih je lani jeseni prijavilo za odvzem krvi kar 35. Kot dokazujejo podatki torej mnogo več kot spomladi ali prejšnja leta.

Med naštevanjem opravljenega dela te krajevne organizacije Rdečega križa, ki priznajmo, sloni na ženskih ramah, ne

smemo pozabiti, da je pred novim letom pripravila tudi prvo srečanje krajanov, starih več kot 80 let. Malo so bile aktivistke in učenci osnovne šole, ki so pripravili bogat kulturni program, razočarani, da se je srečanja udeležilo le osem povabljenih. Toda, kaj ko je na dan srečanja močno snežilo in vsi niso mogli priti do osnovne šole. Vendar skromen obisk ni pokvaril imenitnega razpoloženja in mnogi starejši ljudje, ki so jih aktivistke RK nato z darili obiskale na domu, so obljubili, da na podobnem srečanju v letu 1980 ne bodo manjkali.

In krajevna organizacija RK Škofljica za letos resnično obljublja, da bo le še razmahnila svoje delo. Sprejela je obsežen program, ki poleg rednih letnih akcij omenja tudi nekatere nove. Od organiziranja tečajev prve pomoči do stalne skrbi za starejše krajanje in socialno ali duševno prizadete otroke. Aktivistke pravijo, da se bo RK moral obvezno spomniti otrok tudi ob koncu leta, da bodo nadaljevali ob letu otroka uvedeno obiskovanje in obdarovanje otrok v krajevni skupnosti.

A. L.

BILI SO MED NAMI

Vekoslav Jenko

Prav pred zaključkom redakcije našega glasila, smo prjeli presunljivo vest. Med opravljanjem službenih dolžnosti je ugasnilo življenje Vekoslava Jenka - dolgoletnega direktorja delovne organizacije »Tekstilka«. Poznali smo ga kot dobrega in izredno prizadevnega delovnega tovariša, organizatorja in družbenopolitičnega delavca. Še posebej pa ga bodo pogrešali v kolektivu te tovarne, s katerim ostaja za vedno tesno povezano njegovo ime in delo. Prav čez nekaj dni se bodo na novo odprla vrata novozgrajene »Tekstilke«, za kar se je prav Vekoslav Jenko izredno zavzemal. Pogrešali pa ga bodo tudi krajanje Vrbljenja, Tomišlja in okoliških krajev, kjer je prav z izgradnjo »Tekstilke« skušal prispevati k razvoju gospodarstva na tem območju.